

Endelig tillades det at benytte den lovpligtige reservefond til andre formål, såfremt reglerne i § 46 om proklama m. v. iagttages på samme måde som ved kapitalnedsættelse.

Til § 112.

(AL § 44, stk. 1, og § 55, stk. 1, udkast 1964 § 65, stk. 1, og bemærkningerne hertil s. 155-156)..

Bestemmelsen i 2. pkt., der ikke gentages i forslaget til lov om anpartsselskaber § 81, er begrundet i, at bestyrelsen har ansvaret for selskabets ledelse, derunder for, at der ikke udbetales udbytte i strid med lovens regler, jfr. § 63, men også bedre mulighed end generalforsamlingen for at skønne over, hvad der vil være forsvarligt når også henses til selskabets mere langsigtede interesser. Kan generalforsamlingen ikke overbevise bestyrelsen om det forsvarlige og rimelige i dens ønske om et højere udbytte, må bestyrelsen udskiftes og en ny bestyrelse tage ansvaret for aktionærernes ønsker.

Bestemmelsen i § 112 betyder selvsagt ikke, at selskabet kan undlade at betale udbytte, som det har en retspligt til at betale i kraft af vedtægtsmæssige pligter, f. eks. præferencekapital eller de i § 43 omhandlede dokumenter.

Det bemærkes i øvrigt, at forslaget i modsætning til de andre nordiske udkast ikke indeholder regler om, hvorvidt minoriteten i f. eks. et datterselskab kan tillægges ret til udbytte, eller om sikring af minoritetsaktionærer mod „udsultning“. I sidstnævnte relation mente betænkningen 1969, s. 156-157, at forslaget gav fornøden beskyttelse i §§ 80, 81 og 119, se også forslagets § 142.

Til § 113.

Bestemmelsen om en aktionærs pligt til at tilbagebetale, hvad der er udbetalt ham i strid med lovens bestemmelser, er i overensstemmelse med, hvad der hidtil er antaget i dansk ret. Det årsudbytte, som aktionæren har modtaget i god tro, kan han beholde. Andre udbetalinger, det vil navnlig sige kapitaludlodninger i strid med lovens regler, er aktionæren derimod ubetinget forpligtet til at tilbagebetale. Denne absolutte regel er nødvendig af hensyn til kreditorernes beskyttelse. I *stk. 2* indeholdes en regel om erstatningspligt for medvirken til ulovlig udbetaling.

Til § 114.

Hensigten med bestemmelsen er ikke så meget at sætte en grænse for, hvad der lovligt med simpelt flertal kan besluttes af generalforsamlingen med hensyn til gaver til almennyttige og dermed ligestillede formål, som at fastslå, at der tilkommer generalforsamlingen en sådan beføjelse, uanset at et er-

hvervsdrivende aktieselskabs midler ellers ikke — uden énstemmig beslutning — kan anvendes til formål, der er selskabet uvedkommende.

Hvad der nærmere ligger i ordene „gaver til almennyttige eller dermed ligestillede formål“ må afgøres i hvert enkelt tilfælde. Ordene omfatter bl. a. sociale, kulturelle og ideelle formål, forskning udenfor selskabets interessesfære, hjælp i katastrofetilfælde, deltagelse i løsningen af nationale opgaver og lignende. Sociale foranstaltninger til fordel for de i selskabet ansatte arbejdstagere falder udenfor begrebet gaver i den forstand, hvori det er brugt i § 114. Det vil iøvrigt i mange tilfælde være vanskeligt at trække en bestemt grænse mellem, hvad der skal anses som gaver til almennyttige formål og forretningsmæssigt betingede dispositioner, som direkte eller indirekte tjener selskabets interesser. Selskabets økonomiske stilling fremhæves som et væsentligt af de flere momenter, som skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om en gavedisposition må anses for rimelig.

Bestyrelsens kompetence omfatter samme formål, men er begrænset til beløb, som i forhold til selskabets økonomiske stilling er af ringe betydning.

Til § 115.

(AL 1930 §§ 45 a-45 c, udkast 1964 §§ 45-49 og bemærkningerne hertil s. 128-133).

Bestemmelserne i denne paragraf afviger i skærpende retning fra de øvrige nordiske udkast, og — navnlig — er forslagets stk. 4 ikke optaget i disse udkast.

Stk. 1. AL 1930 §§ 45 a-45 c — jfr. lov nr. 232 af 7. juni 1952 — bygger på en sondring mellem selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig kursnotering, hvor aktionærlån er tilladt, og selskaber, hvis aktier ikke er kursnoterede, og hvor aktionærlån er forbudt. Denne sondring er opgivet i lovforslaget ud fra den betragtning, at et absolut forbud mod aktionærlån i selskaber, der ikke er børsnoterede, er for vidtgående, idet det i mange tilfælde vil lægge hindringer i vejen for legitime og fuldt ud rimelige dispositioner, og at der på den anden side ikke er tilstrækkelig grund til at undtage de børsnoterede selskaber fra reglerne om aktionærlån m. v., når disse udformes således, at de ikke indeholder et absolut forbud, men alene opstiller de fornødne betingelser for ydelse af lån m. v.

Et egentligt låneforbud gælder alene for selskabets revisor, jfr. forslagets § 85, stk. 3, samt for finansieringslån som omhandlet i § 115, stk. 4.

Efter forslagets § 115, stk. 1, må lån kun ydes i det omfang, hvori selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital. Der må ikke ved udlån, der